22/04/2021

“Οι νάνοι εχθροί του Κυρίου μας ανά τους αιώνες συντρίβονται”

/ Επικαιρότητα

Ποιμαντορική Εγκύκλιο για το Άγιον Πάσχα 2021 εξέδωσε ο Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Διονύσιος. “Αν ο φόβος του θανάτου συγκλονίζει κάθε άνθρωπο, αφού από την πτώση των Πρωτοπλάστων και στο εξής ο θάνατος περικλείει τους ανθρώπους στους τάφους, με την Ανάσταση του Χριστού ενικήθη ο θάνατος, «Χριστός εγερθείς εκ νεκρών ουκέτι αποθνήσκει, θάνατος αυτού ουκέτι κυριεύει» (Ρωμ. στ’, 9) και ένεκα τούτου «νεκρός ουδείς εν τω μνήματι»! Οι νάνοι εχθροί του Κυρίου μας ανά τους αιώνες συντρίβονται. Εκείνοι που Τον πιστεύουν και Τον ακολουθούν γίνονται «τέκνα Θεού», γιατί με το βάπτισμα λαμβάνουν «πνεύμα υιοθεσίας» και όχι «πνεύμα δουλείας»

(Ρωμ. η’, 14-17)”, αναφέρει, μεταξύ άλλων, ο Σεβαμιώτατος.

Ο Μητροπολίτης Κορίνθου προχωρεί, επίσης, σε πολύ ενδιαφέρουσες ιστορικές αναφορές για την Κορινθία και την Επάνασταση του 1821: “**Έτσι κι᾽ εδώ στην Κορινθία μας “… Την παραμονή του Ευαγγελισμού 24 Μαρτίου, το βράδι χτύπησαν χαρμόσυνα οι καμπάνες των Εκκλησιών στα Δερβενοχώρια (Μέγαρα, Περαχώρα, Μπίσα, Βίλια, Κούντουρα και Μάζι). Οι ραγιάδες που συνέρευσαν – άνδρες, γυναικόπαιδα, γέροι και γριές – άλλοι ωπλισμένοι, άλλοι όχι, είδαν με έκπληξη παπάδες και ψαλτάδες να ψέλνουν πανηγυρικά τον όρθρο της Αναστάσεως”.**

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ:

ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 2021

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 31η

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

ΣΙΚΥΩΝΟΣ, ΖΕΜΕΝΟΥ, ΤΑΡΣΟΥ & ΠΟΛΥΦΕΓΓΟΥΣ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Προς

τον Ιερόν Κλήρον, τις Μοναστικές Αδελφότητες και τον Ευσεβή Λαόν της Ιεράς

και Αποστολικής Μητροπόλεώς μας.

«Μηδείς φοβείσθω θάνατον·

ηλευθέρωσε γαρ ημάς ο του Σωτήρος

θάνατος… Ανέστη Χριστός, και

νεκρός ουδείς εν τω μνήματι…»

(Κατηχητικός Λόγος Ιω. Χρυσοστόμου).

Με αυτούς τους λόγους ο ιερός Πατήρ της Εκκλησίας μας φανερώνει την κατ᾽ εξοχὴν αλήθεια του ιερού γεγονότος της του Χριστού Αγίας Αναστάσεως. Πάλαισε ο Ιησούς με τα πονηρά στοιχεία, με τα όργανα του σκότους και βγήκε ΝΙΚΗΤΗΣ!

Τον απεδοκίμασαν οι εχθροί Του σαν πλάνο και Τον εσταύρωσαν.

Αλλά τι απέγιναν όλοι αυτοί;

Ο προδότης «μαθητής» είχε τέλος φρικτό.

Οι σταυρωτές Του, ύστερα από μερικά χρόνια, γεύονται όλο το πικρό ποτήρι της απερίγραπτης δυστυχίας, της καταστροφής της Ιερουσαλήμ υπό του Τίτου το 70 μ.Χ.

Ο Πιλάτος, ενώ προσδοκά εναγωνίως την συνάντηση με τον Καίσαρα για να λάβει χάρη της ποινής του σκοτώνεται από το βέλος του ίδιου του Καίσαρα.

Όλοι οι διώκτες του Ιησού, παλαιοί και σύγχρονοι, έγραψαν και γράφουν τις πιο σκοτεινές σελίδες της ιστορίας, του τρόμου και της φρίκης. Και το κατάντημά τους είναι πάντοτε: ο όλεθρος, η καταστροφή.

«Εξήλθεν νικών και ίνα νικήση» (Απ. στ’, 2) ο Ιησούς. Ήλθε στον κόσμο για να συλήσει τα σκύλα (λάφυρα) του ισχυρού κοσμοκράτορος του αιώνος τούτου, να αφαιρέσει απ᾽ αυτὸν την δύναμή του και την εξουσία του, να καταλύσει την ισχύ του Άδη, που κατέπινε το ανθρώπινο γένος, να παραλύσει τον θάνατο και να καταργήσει την αμαρτία, η οποία οδηγούσε τους ανθρώπους στον Άδη, αφού το κράτος του θανάτου ταυτίζεται με την εξουσία του διαβόλου.

Ο Χριστός εγκαινιάζει το καθεστώς της τελείας και οριστικής ελευθερίας για όλους εκείνους που τον αποδέχονται με πίστη και αγάπη. Η απελευθέρωση του Χριστιανού, για την οποία γράφει ο Χρυσόστομος: **«Μηδείς φοβείσθω θάνατον ηλευθέρωσε γαρ ημάς ο του Σωτήρος θάνατος»** δεν είναι καρπός μιας αφηρημένης και εξωπραγματικής διδασκαλίας, αλλά προέρχεται από ένα ιστορικό γεγονός, τον νικηφόρο θάνατο του Ιησού, και από μια προσωπική γνωριμία, την προσκόληση του πιστού στον Χριστό με το Άγιον Βάπτισμα.

Ο πιστός είναι ελεύθερος, με την έννοια ότι έχει λάβει «εν Χριστώ» την δυνατότητα να ζει στο εξής ως κοινωνός του Πατρός, χωρίς να εμποδίζεται από τα δεσμά της αμαρτίας και του θανάτου. Ο θάνατος έχει χάσει το κεντρί του (Α’ Κορ. ιε, 36). Οι Χριστιανοί δεν είναι πια υπόδουλοι εξ αιτίας του φόβου του

θανάτου (Εβρ. β’, 14 κ. εξ), αφού ήδη έχουν εγκαινιασθεί οι έσχατοι καιροί δια της Αγίας του Χριστού Αναστάσεως και **«μεταβεβήκαμεν εκ του θανάτου εις την ζωήν»** (Α’ Ιω. γ’, 14, Ιω. ε’, 24) εν όσω ζούμε με πίστη και αγάπη.

Αν ο φόβος του θανάτου συγκλονίζει κάθε άνθρωπο, αφού από την πτώση των Πρωτοπλάστων και στο εξής ο θάνατος περικλείει τους ανθρώπους στους τάφους, με την Ανάσταση του Χριστού ενικήθη ο θάνατος, **«Χριστός εγερθείς εκ νεκρών ουκέτι αποθνήσκει, θάνατος αυτού ουκέτι κυριεύει»** (Ρωμ. στ’, 9) και ένεκα τούτου «νεκρός ουδείς εν τω μνήματι»!

Οι νάνοι εχθροί του Κυρίου μας ανά τους αιώνες συντρίβονται. Εκείνοι που Τον πιστεύουν και Τον ακολουθούν γίνονται **«τέκνα Θεού»,** γιατί με το βάπτισμα λαμβάνουν **«πνεύμα υιοθεσίας»** και όχι **«πνεύμα δουλείας»** (Ρωμ. η’, 14-17).

Με τις αλήθειες αυτές της Πίστεώς μας ο λαός μας, **ο Ελληνικός λαός, ο οποίος με τους Χριστιανούς προγόνους του και ιδίως με τους σοφώτατους και αγιώτατους Πατέρες του είχε δημιουργήσει την ιδέα της ηθικής ελευθερίας,** τροφοδότησε την έννοια της ελευθερίας και ανέλαβε πριν διακόσια (200) χρόνια να τερματίσει δουλεία τετρακοσίων (400) ετών, που στα χρόνια αυτά είδε τα παιδιά του να εξισλαμίζωνται, να αποβάλλουν την γλώσσα τους, που είναι μία όχι μόνο από τις αρχαιότερες αλλά και από τις σπουδαιότερες γλώσσες του κόσμου, να εξανδραποδίζωνται από τους κατακτητές, να φορολογούνται άγρια, να αναγκάζωνται να γίνουν ορεσίβιοι, να σφάζωνται ομαδικώς.

Η δουλεία, η στέρηση της ελευθερίας του λόγου, της θρησκείας, και δη της αμωμήτου Πίστεώς μας, και της εθνικής διαπαιδαγωγήσεως ήταν φρικτή κατάσταση για το Έθνος μας, το οποίον από τους αρχαιοτάτους χρόνους είχε στηριχθή στην ελευθερία για να δημιουργήσει τον Ελληνικό πολιτισμό με τον παιάνα της Σαλαμίνας **«ελευθερούτε πατρίδα».** Τετρακόσια χρόνια κι᾽ αλλού πεντακόσια η και εξακόσια το φως των κανδηλιών των Εκκλησιών και των Μονών έγιναν βάλσαμο παρηγοριάς, συντηρούσαν την ελπίδα, φώτιζαν τον νου και τις ψυχές των σκλάβων και δημιούργησαν ισχυρότερο παιάνα του προηγουμένου: **«Ελευθερία η θάνατος».** Και μ᾽ αυτὴ την ιαχή και την πίστη στον Αναστημένο Χριστό τόλμησαν το «άπιαστο», το «ασύλληπτο», το «ακατόρθωτο» και το πραγματοποίησαν παρά τις εγγενείς ατέλειες και τους διχασμούς…

Έτσι κι᾽ εδώ στην Κορινθία μας «… Την παραμονή του Ευαγγελισμού 24 Μαρτίου, το βράδι χτύπησαν χαρμόσυνα οι καμπάνες των Εκκλησιών στα Δερβενοχώρια (Μέγαρα, Περαχώρα, Μπίσα, Βίλια, Κούντουρα και Μάζι). Οι ραγιάδες που συνέρευσαν – άνδρες, γυναικόπαιδα, γέροι και γριές – άλλοι ωπλισμένοι, άλλοι όχι, είδαν με έκπληξη παπάδες και ψαλτάδες να ψέλνουν πανηγυρικά τον όρθρο της Αναστάσεως».

Μεγαλύτερη συγκέντρωση και επιβλητικότητα, παρατηρήθηκε στην Περαχώρα όπου είχε στρατοπεδέψει το επαναστατικό ένοπλο σώμα των Δερβενοχωριτών και είχαν έλθει σημαίνοντες οπλαρχηγοί και αντιπρόσωποι της Αίγινας, της Κούλουρης, του Πόρου, της Ύδρας, της Σολυγείας και του Φενεού.

Με το «Δεύτε λάβετε φως» και το πρώτο «Χριστός Ανέστη» φωτοχυσίες απλώθηκαν ολόγυρα και μπαταριές παλληκαριών αντιλάλησαν στις γύρω βουνοπλαγιές. Μεγάλη ποσότητα από ρετσίνι, που συγκεντρώθηκε στην βουνοκορφή των Γερανείων ‘’Γκούρα,, ανάφθηκε την ίδια ώρα και σκόρπισε ολόγυρα πελώριες πύρινες γλώσσες, που προειδοποιούσαν τους ραγιάδες της Κορινθίας, πως τα Δερβενοχώρια ξεσηκώθηκαν και κήρυξαν την επανάσταση.

Πολλοί από το εκκλησίασμα έκλαιγαν από συγκίνηση και χαρά, καθώς μιλούσαν για τον μεγάλο αγώνα της φυλής και παρορμούσαν τους επαναστάτες να εγκαταλείψουν με το ξημέρωμα της μεγάλης ημέρας, σπίτια, γυναίκες, παιδιά και πατρικά χώματα, να κάνουν γιουρούσι στην Κόρινθο και να πολιορκήσουν τους Τούρκους στον Ακροκόρινθο, **οι αρχηγοί Γεώργιος Διδασκαλόπουλος, Σταύρος Νικολάου, ο Αρχιμανδρίτης Αμβρόσιος Σιναΐτης και ο αντιπρόσωπος της Ύδρας παπάς και γραμματοδιδάσκαλος Ιάκωβος Θεοδωρίδης.**

Στο «Χριστός Ανέστη» των παπάδων, απαντούσε με μια φωνή το εκκλησίασμα: **«Και η Ελλάς ανέστη!…»,** γράφει ο Λάμπης Αποστολίδης, λογοτέχνης και ιστορικός στο βιβλίο του «η Κορινθία στην Επανάσταση του 1821» (τόμος Α’, σελ. 228-229), όπου και διαφαίνεται πως καλλιεργήθησαν οι δούλοι πρόγονοί μας από το πνεύμα της Αναστάσεως του Χριστού, που χάρισε στον κόσμο την ελευθερία από τον διάβολο, την αμαρτία, τον θάνατο και την φθορά. Η ηθική απελευθέρωση αναμφισβήτητα καλλιέργησε την ιδέα της απελευθερώσεως από τα δεσμά της Οθωμανικής δουλείας και δικαίωσε τον στίχο του ποιητή: **«μη σκιάζεσθε στα σκότη κι᾽ η λευτεριά σαν της αυγής το φεγγοβόλο αστέρι της νύχτας το ξημέρωμα θα φέρει…».** Άλλωστε στα τετρακόσια (400) αυτά χρόνια οι Άγιοι Νεομάρτυρες αλλά και οι λοιποί Χριστιανοί Ήρωες επεβεβαίωσαν τους λόγους του

Ιερού Χρυσοστόμου: **«Μηδείς φοβείσθω θάνατον ηλευθέρωσε γαρ ημάς ο του Σωτήρος θάνατος…»** όπως και την προτροπή του Αποστόλου μας: **«Τη ελευθερία ουν, η Χριστός ημάς ηλευθέρωσε, στήκετε, και μη πάλιν ζυγώ δουλείας ενέχεσθε»** (Γαλ. 5, 1).

Χριστός ανέστη, τέκνα μου εν Χριστώ Αναστάντι αγαπητά, και η Πατρίς ανέστη! Είθε να φανούμε αντάξιοι των Αναστασίμων δωρεών και να συνεχίσουμε την πορεία μας ανά τους αιώνες ως Χριστιανοί Ορθόδοξοι και Έλληνες, μεταλαμπαδεύοντες στις επόμενες γενιές την πεποίθηση των προγόνων μας: **«Για του Χριστού την Πίστη την αγία και για της Πατρίδος την ελευθερία»** αξίζει κάθε θυσία…! Αλλά και δείχνοντας με το χέρι του έφιππου, μπροστά στην παλαιά Βουλή, «γέρου του Μοριά», λεβέντικα, Χριστιανικά κι᾽ Ελληνικά να διδάσκουμε ανά τους αιώνες στους Λαούς «πως οι δούλοι γίνονται ελεύθεροι»..!

Διάπυρος προς τον Αναστάντα Κύριο ευχέτης Σας

και πάντοτε με Πατρική αγάπη, στοργή και ευλογίες

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† **Ο Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους**

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

_